

Publicerad 2004-10-04 22:48 av Inutipojken

Barndomsminnen (utkast/fragment)

En gång var han liten. Då var världen full av olika sorters allvar:

mammas - mjukt och sorgset,

pappas - strävt och tyst,

storebrors - vresigt,

lägenhetens - instängt och kvävande,

bakgårdens - förfallet och sönderfrätt,

skolans - högljutt, påträngande, gällt,

bibliotekets - murrigt, hundörat.

Det fanns saker han kunde hitta på vägen hem, saker som bringade tur: det kunde vara en läskkapsyl, en cykeleker eller en avbruten hockeyklubba. Då blev det god mat hemma på kvällen. Två gånger minns han till och med att pappa hade hyrt en film. Det gällde att hålla ögonen öppna så man inte missade turföremålen, de visade sig inte så ofta. Och man måste slänga dem innan man kom innanför dörren hemma så att turkraften inte gick förlorad.

I buskarna i stadsdelen där han bodde fanns igelkottar och sorkar, som var hans vänner. De berättade om livet under marken: det var mörkt och fuktigt, man fick jord i pälsen och sår på trampdynorna. Men på kvällarna sökte sig alla till hålor där de satt tillsammans vid tända fotogenlyktor; sjöng och berättade spökhistorier och drack choklad. Han bad dem ta honom med, men fick alltid veta att han var för stor och klumpig, och skulle få gångarna att rasa samman.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Inutipojken med Poeter.se id #1294 innehar upphovsrätten